

Am Huusemersee

Mir tänked mängsmaal gaar nid draa:
Er isch für ali immer daa.
Grad iez hock ich am Wanderwääg.
Fascht ooni Gwüssesbiss. Und zwääg.
Ich han s ewäg gläit, mini Flause.
Uf Züritüütsch: Ich mache Pause.

Ich tänken uf der chlyne Brugg
echli a s töörffe Mäntsch sy zrug.
D Bäi bambeled. D Gedanken au.
Eläi mit e paar Tröpfli Tau.
Zmittst i dem Schilfblätz. Gsund und froo.
Ganz äifach, äifach nu e soo.

Ich han, doo truurig, ume glueget -
die Tüüffi hat en Riss uus gfueget
wo mer wee taa hät. Iez schtaani daa
und ha mängs besser gleert verschtaa.

Ich schaffe mi dur s Läbe duur
bis hindersi zur eerschte Schpuur,
das häisst, ich läbes namal mit,
mit alem Gräbel, alem Kitt.
Mängs hat mi gfröit. Mängs hat mi gschtöört
Und glych, s hat zu mim Läbe ghöört.

Iez, s Brüggli gwagglet. S blybt en Maa
grad näbet miir zue, gmüetli schtaa.
En Jüngere. Ich luegen ue -
hät dee dihäime nüüt mee z tue?
Mir säged "Grüezi", mit de Händ.
Er suechi Rue i some Gländ,
säit mir de Gschäftsmaa, und de Chrischt.
S isch schön, das Du grad hüt choo bischt!

Mir sind enand schpontaan begänet.
Mich tunkt s, es heb i s Gmüet ie gränet
und jede Tropfe hebi gnützt.
Natüürli tankt. Natüürli gschützt.

Willy Peter